

Podrážkám dvou zničených bot

Karel Gott

Na lecos můžeš vystát frontu,
jen matná čára horizontu zůstává
na vždycky vzdálená.
Když budu kráčet bez oddechu
a vyšlu spousty těžkých vzdechů
k nebesům, jako bych zůstal stát.

K obzorům je marné plout,
jenže vůbec nevyplout.
Znamená zas nemít proč žít,
když touha je loď bláznivá.
Tak chci být stále bláznem.

Podrážkám dvou zničených bot
nalhávám, že obzor je schod.
K výšinám a hlavně že mám
kam se dát.

Tuším, že v dálce na mě čeká
nádherná píseň jako řeka průzračná,
má píseň vysněná.
Je jak ta čára na obzoru,
bludištěm chyb a různých sporů.
Mírím k ní, věčně se mám kam hnát.

K obzorům je marné plout,
jenže vůbec nevyplout.
Znamená zas nemít proč žít,
když touha je loď bláznivá.
Tak chci být stále bláznem.

Podrážkám dvou zničených bot
nalhávám, že obzor je schod.
K výšinám a hlavně, že mám
kam se dát.

Podrážkám dvou.....
.....kam se dát.

Podrážkám dvou.....
.....kam se dát.

Podrážkám dvou.....
.....kam se dát.

Kam se dát.